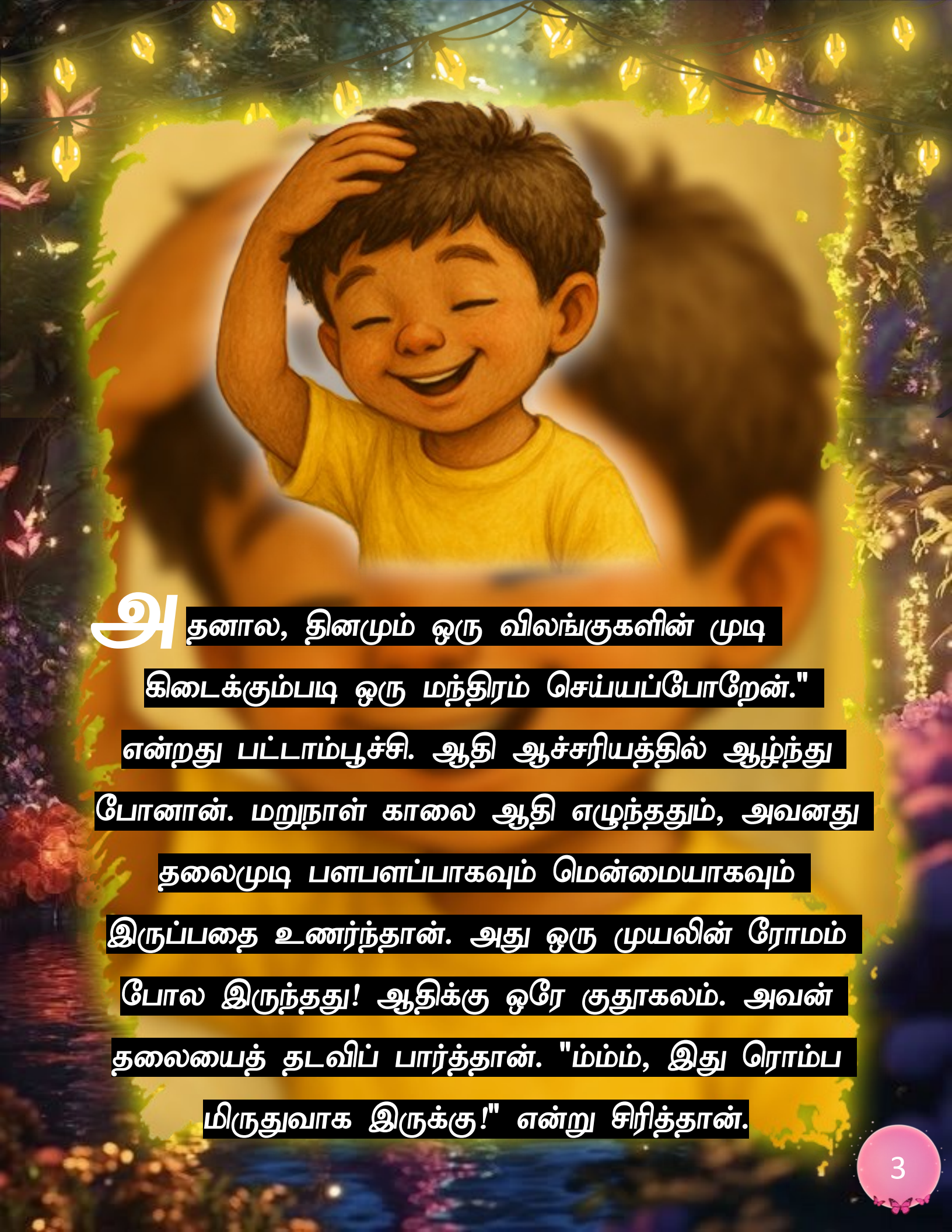

சிட்டுக்குருவிகள் சத்தமிடும், குட்டிக்கரடிகள்
தேன் குடிக்கும், குரங்குகள் மரக்கிளைகளில் தாவி
விளையாடும் காட்டிற்கு அருகில் உள்ள ஒரு
அழகான கிராமத்தில் குட்டிப் பையன் ஒருவன்
இருந்தான். அவன் பெயர் ஆதி. ஆதிக்கு
வயது. அவனுக்கு மிருகங்கள் என்றால் அலாதிப்
பிரியம்.

அ தனால, தினமும் ஒரு விலங்குகளின் முடி
கிடைக்கும்படி ஒரு மந்திரம் செய்யப்போறேன்."
என்றது பட்டாம்பூச்சி. ஆதி ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்து
போனான். மறுநாள் காலை ஆதி எழுந்ததும், அவனது
தலைமுடி பளபளப்பாகவும் மென்மையாகவும்
இருப்பதை உணர்ந்தான். அது ஒரு முயலின் ரோமம்
போல இருந்தது! ஆதிக்கு ஒரே குதூகலம். அவன்
தலையைத் தடவிப் பார்த்தான். "ம்ம்ம், இது ரொம்ப
மிருதுவாக இருக்கு!" என்று சிரித்தான்.

மறுநாள் காலை, ஆதி எழுந்தபோது, அவனது தலைமுடி கோழி இறகுகள் போல ஆகிவிட்டதை உணர்ந்தான். அவை பளபளப்பாகவும், வானவில்லின் நிறங்களிலும் இருந்தன! ஆதிக்கு இன்னும் ஆச்சரியம். கோழி இறகுகள் போல முடி இருந்ததால், அவனால் பறவைகளைப் போல குதித்து குதித்து நடக்க முடிந்தது. மேலும், அவனுடைய தலைமுடி மிகவும் லேசாக இருந்ததால், காற்றில் கூடப் பறக்க முடிந்தது!

அடுத்த நாள், ஆதி எழுந்தபோது, அவனது தலைமுடி சிங்கத்தின் பிடரி போல மாறி இருந்தது. அடர்த்தியாகவும், பொன்னிறமாகவும் இருந்தது. ஆதிக்கு ஒரே பெருமை. சிங்கத்தின் பிடரி போல முடி இருந்ததால், அவனுக்கு நிறைய தைரியம் வந்தது. அன்று பள்ளியில் ஒரு புதிய மாணவன் வந்தான்.

அன்று இரவு, அதே மாயப் பட்டாம்பூச்சி அவன் கனவில் வந்தது. "ஆதி," என்று மெதுவாகச் சொன்னது, "மகிழ்ச்சியாக இரு. நீ கற்றுக்கொண்ட பாடங்களை மறக்காதே. அடுத்த நாள் காலை, உனது சொந்த முடி மீண்டும் வந்துவிடும். எப்போதும் நீயாகவே இரு. மற்றவர்கள் உன்னை எப்படி ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி கவலைப்படாதே."

